

Lovtidende A

2018

Udgivet den 3. marts 2018

27. februar 2018.

Nr. 157.

Bekendtgørelse om arbejdsmiljøforhold for besætningsmedlemmer under tjeneste på luftfartøj og for deres arbejdsgivere¹⁾

I medfør af § 40 g, stk. 1 og 2, og § 149, stk. 10, i lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 1149 af 13. oktober 2017, og som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, jf. anordningsbekendtgørelse nr. 1373 af 4. december 2013, som ændret ved anordning nr. 996 af 25. august 2017, og som sat i kraft for Grønland ved lov og kongelig anordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985, som ændret ved lov nr. 346 af 17. maj 2000, lov 340 af 16. maj 2001 og anordning nr. 1268 af 30. november 2017, fastsættes efter bemyndigelse:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for besætningsmedlemmer, der gør tjeneste om bord på danske, civile luftfartøjer og for deres arbejdsgivere.

Stk. 2. Et luftfartøj betragtes som dansk, når det er dansk registreret eller opereres i henhold til en dansk driftstilladelse.

§ 2. Bestemmelserne i denne bekendtgørelse finder kun anvendelse i forbindelse med besætningsmedlemmets udførelse af arbejde om bord på luftfartøj og kun, hvis arbejdet er omfattet af besætningsmedlemmets certifikatrettigheder eller må anses for en del af ansættelsesforholdet.

Kapitel 2

Definitioner

§ 3. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Besætningsmedlem: En person, som i henhold til lov om luftfart eller bestemmelser udfærdiget i medfør af denne er indehaver af et certifikat udstedt eller godkendt af Trafik- og Byggestyrelsen.
- 2) Flyvebesætningsmedlem: Et certificeret besætningsmedlem, der er pålagt opgaver af betydning for føringen af et luftfartøj i flyvetjenestetiden.
- 3) Kabinebesætningsmedlem: Et certificeret besætningsmedlem, der er pålagt andre opgaver end føringen af et luftfartøj i flyvetjenestetiden.
- 4) Ansat/arbejdstager: En indehaver af et certifikat, der har ret til umiddelbart at udøve certifikatets rettighed i en bestemt virksomhed, betragtes som udgangspunkt som ansat i virksomheden i den periode, som certifikatrettigheden må udøves i den pågældende virksomhed. Hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, kan Trafik- og Byggestyrelsen efter ansøgning træffe afgørelse om, at udgangspunktet kan fraviges.
- 5) Arbejdsgiver: Enhver fysisk eller juridisk person, der har stiftet et arbejdsmæssigt forhold med besætningsmedlemmet, og som har ansvaret for virksomheden.
- 6) mSv: Millisievert, som er et udtryk for den gennemsnitligt akkumulerede dosis baggrundsstråling, ekskluderet.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/104/EF af 16. september 2009 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2009, nr. L 260, side 5, Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1990, nr. L 156, side 9, Rådets direktiv 91/383/EØF af 25. juni 1991 om supplerende foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdsstedet for arbejdstagere, der har tidsbegrænset ansættelsesforhold eller et vikaransættelsesforhold, EF-Tidende 1991, nr. L 206, side 19, Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 1, Rådets direktiv 2000/79/EF af 27. november 2000 om iværksættelse af den europæiske aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for mobile arbejdstagere i civil luftfart, som er indgået af Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA), European Transport Workers' Federation (ETF), European Cockpit Association (ECA), Den Europæiske Organisation for Regionale Luftfartsselskaber (ERA) og Den Internationale Charterflysammenslutning (IACA), EF-Tidende 2000, nr. L 302, side 57, Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling, EF-Tidende 1996, nr. L 159, side 1, samt Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom, EU-Tidende 2014, nr. L 13, side 1.

siv Radon, som en person i forhold til sin vægt modtager. En Sievert svarer til en joule pr. kg, og en millisievert svarer således til en joule pr. ton.

Kapitel 3

Generelt

§ 4. Sikkerheds- og sundhedsarbejdet i virksomheden varetages gennem samarbejde mellem arbejdsgiveren, eventuelle arbejdsledere og de ansatte besætningsmedlemmer.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal give de ansatte besætningsmedlemmer alle nødvendige oplysninger af betydning for sikkerhed og sundhed, og skal give dem adgang til at fremsætte forslag vedrørende sikkerhed og sundhed under tjeneste om bord på luftfartøjet.

Stk. 3. Arbejdsgiveren har pligt til at gøre arbejdsmiljøorganisationens medlemmer bekendt med Trafik- og Byggestyrelsens trufne afgørelser og skriftligt afgivne påbud omfattet af denne bekendtgørelse.

Kapitel 4

Planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet

§ 5. Arbejdet skal i alle led planlægges og tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der må ikke anvendes arbejdsprocesser- og metoder, der hverken på kort eller lang sigt kan være farlige ved arbejds udførelse.

§ 6. Arbejdsgiveren skal sikre, at der udarbejdes en skriftlig arbejdspladsvurdering af sikkerheds- og sundhedsforholdene på arbejdspladsen under hensyntagen til de arbejdsprocesser og arbejdsmetoder, der anvendes. Planlægningen og tilrettelæggelsen af arbejdet skal ske under hensyntagen til de bestemmelser, der er angivet i de direktiver, som denne bekendtgørelse gennemfører.

Stk. 2. Arbejdspladsvurderingen skal forefindes i virksomheden og være tilgængelig for virksomhedens ledelse, de ansatte og Trafik- og Byggestyrelsen.

Stk. 3. Det skal gennem en påtegning på arbejdspladsvurderingen fra arbejdsmiljøorganisationen dokumenteres, at denne har været inddraget.

Stk. 4. En arbejdspladsvurdering skal revideres, når der sker ændringer i arbejdet, arbejdsprocesser og arbejdsmetoder, og disse ændringer har betydning for sikkerhed og sundhed under arbejdet, dog mindst hvert 3. år.

§ 7. Ved planlægning af nye eller ændring af eksisterende arbejdspladser, arbejdsprocesser og arbejdsmetoder, indførelse af ny teknologi, anskaffelse af tekniske hjælpemidler og personlige værnemidler samt ved anvendelse af stoffer og materialer skal det sikres, at arbejdsmiljøet bringes i overensstemmelse med indholdet i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sikre, at besætningsmedlemmer høres ved planlægning og indførelse af ny teknologi.

§ 8. Virksomhedens arbejdsmiljøorganisation skal deltage i planlægningen af arbejdet, jf. §§ 5-7, og i kontrollen af arbejdsmiljøet, jf. §§ 15 og 16, stk. 1, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I virksomheder, hvor der ikke skal oprettes en arbejdsmiljøorganisation, jf. § 18, stk. 1, skal de ansatte besætningsmedlemmer deltage i planlægningen af arbejdet samt i kontrollen med arbejdsmiljøet, herunder i udarbejdelsen af arbejdspladsvurderingen.

Kapitel 5

Arbejdets udførelse

§ 9. Arbejdet skal i alle led udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt ud fra både en enkeltvis og samlet vurdering af de forhold i arbejdsmiljøet, som på kort eller lang sigt kan have indvirkning på den fysiske eller psykiske sundhed. Arbejdet skal udføres i overensstemmelse med denne bekendtgørelse, herunder bestemmelserne i de direktiver, som denne bekendtgørelse gennemfører.

Stk. 2. Arbejde med manuel håndtering skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne, jf. bilag 1.

Stk. 3. Ved udførelsen af arbejdet skal det sikres, at klima- og belysningsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige under hensyntagen til det arbejde, der skal udføres. Der skal herunder træffes foranstaltninger til at beskytte de ansatte besætningsmedlemmer mod stærk hede eller kulde.

Stk. 4. Unødig støjbelastning skal undgås. Støjniveauet under arbejdet skal holdes så lavt, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænser skal overholdes.

Stk. 5. Unødig påvirkning fra stråling skal undgås. Påvirkning fra stråling under arbejdet skal holdes så lavt, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænser skal overholdes.

Stk. 6. Arbejdsgiveren skal, medmindre andet følger af Sundhedsstyrelsens regler om arbejdstageres udsættelse for ioniserende stråling, i virksomheder, hvor den effektive dosis af kosmisk stråling for besætningsmedlemmer kan overstige 6 mSv, allerede ved en dosis på 1 mSv træffe passende foranstaltninger, herunder navnlig

- 1) vurdere det pågældende besætningsmedlems bestråling,
- 2) tage hensyn til den vurderede bestråling ved tilrettelæggelsen af arbejdsplaner med henblik på at reducere doserne for særligt udsatte besætningsmedlemmer,
- 3) informere de berørte besætningsmedlemmer om de sundhedsrisici, som deres arbejde medfører, og om deres individuelle dosis,
- 4) sikre at arbejdsvilkårene for gravide besætningsmedlemmer er således, at dosis for det ufødte barn bliver så lav, som det med rimelighed er opnåeligt, og således at det vil være usandsynligt, at denne dosis overstiger 1 mSv i løbet af i det mindste resten af graviditeten, og
- 5) årligt inden 1. marts, indberette den estimerede effektive dosis, som det enkelte besætningsmedlem har været

udsat for til Statens Institut for Strålebeskyttelse og Trafik- og Byggestyrelsen på særlig blanket.

Stk. 7. Unødig påvirkning fra stoffer og materialer skal undgås. Påvirkningen fra stoffer og materialer under arbejdet skal derfor nedbringes så meget, som det er rimeligt under hensyntagen til den tekniske udvikling, og fastsatte grænseværdier skal overholdes, jf. bekendtgørelser om arbejde med stoffer og materialer samt om grænseværdier for stoffer og materialer på luftfartsområdet.

Stk. 8. Foranstaltninger til forebyggelse af kræft risikoen skal foretages, jf. bekendtgørelse om foranstaltninger til forebyggelse af kræft risikoen ved arbejde med stoffer og materialer på luftfartsområdet.

Stk. 9. Unødvendige påvirkninger fra biologiske agenser skal undgås, jf. bekendtgørelse om biologiske agenser og arbejdsmiljø på luftfartsområdet.

Stk. 10. Unødige fysiske belastninger og uhensigtsmæssige arbejdsstillinger eller bevægelser skal undgås.

§ 10. Ved arbejde, som virker fysisk eller psykisk skadeligt eller belastende på kort eller lang sigt, kan Trafik- og Byggestyrelsen udstede forbud eller give påbud om, at særlige arbejdsmiljømæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at forebygge sygdom, nedslidning, ulykker m.v., skal gennemføres.

§ 11. Det arbejdsudstyr, som anvendes under arbejdet, skal opfylde de minimumskrav, der er anført i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/104/EF af 16. september 2009 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet, jf. bilag 2.

Kapitel 6

Særlige risikogrupper, herunder gravide og ammende

§ 12. Ved arbejdets udførelse skal der tages hensyn til den ansattes alder, indsigt, arbejdsevne og øvrige forudsætninger.

Stk. 2. For gravide og ammende besætningsmedlemmer gælder reglerne til sikring af sikkerhed og sundhed for gravide og ammende arbejdstagere på arbejdsmiljølovens område.²⁾

Kapitel 7

Oplæring og instruktion

§ 13. Arbejdsgiveren skal sikre, at hvert enkelt besætningsmedlem uanset ansættelsesforholdets karakter og varighed får en tilstrækkelig og hensigtsmæssig oplæring og instruktion, således at arbejdet kan udføres på forsvarlig måde og under hensyn til besætningsmedlemmernes sikkerhed og sundhed.

§ 14. Arbejdsgiveren skal sikre, at besætningsmedlemmer fra en fremmed virksomhed, der udfører arbejde for arbejdsgiveren, får en passende instruktion om de sikkerheds- og sundhedsforhold på virksomheden, der har betydning for deres arbejde.

Kapitel 8

Kontrol med arbejdsmiljøet

§ 15. Arbejdsgiveren skal sikre, at der udarbejdes arbejdsforskrifter for rengøring, reparation og vedligeholdelse i det omfang, det er nødvendigt, for at arbejdet kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt, og sikre, at disse overholdes ved at føre effektiv kontrol.

§ 16. Der skal føres effektiv kontrol med, at sundhedsskadelige påvirkninger såsom risiko for ulykker hidrørende fra elektrisk strøm, eksplosion, brand, forgiftning og rystelser er effektivt forebygget.

Stk. 2. Hvis der kan opstå sundhedsfare på grund af gasser, dampe, støv, støj og stråling, skal arbejdsgiveren sikre, at det jævnligt eller om nødvendigt til stadighed kontrolleres, om forholdene er i orden. Kontrollen kan indebære behov for, at der foretages nødvendige målinger. Måleresultater skal opbevares og på forlangende fremvises for Trafik- og Byggestyrelsen.

§ 17. Arbejdsgiveren skal sikre at anmelde arbejdsulykker på Trafik- og Byggestyrelsens udarbejdede blanket om arbejdsulykker, hvis arbejdsulykken har medført uarbejdsdygtighed for arbejdstageren i mere end en dag.

Kapitel 9

Virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde

Virksomheder uden krav til arbejdsmiljøorganisation

§ 18. For virksomheder med 1-9 ansatte besætningsmedlemmer er der ikke pligt til at oprette en arbejdsmiljøorganisation.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal i disse virksomheder sikre, at samarbejdet om sikkerhed og sundhed kan finde sted, og at en årlig arbejdsmiljødrøftelse gennemføres. Samarbejdet sker ved løbende direkte kontakt og dialog mellem arbejdsgiveren, eventuelle arbejdsledere og de øvrige ansatte besætningsmedlemmer.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal over for Trafik- og Byggestyrelsen skriftligt kunne dokumentere, at den årlige arbejdsmiljødrøftelse har fundet sted.

Virksomheder med krav om arbejdsmiljøorganisation

§ 19. Samarbejdet om sikkerhed og sundhed skal i virksomheder med 10 ansatte besætningsmedlemmer eller derved foregå i en arbejdsmiljøorganisation, som består af arbejdsgiverrepræsentanter og valgte arbejdstagerrepræsentanter.

Stk. 2. De ansatte flyvebesætningsmedlemmer henholdsvis kabinebesætningsmedlemmer skal hver af deres midte vælge en arbejdsmiljørepræsentant for hver luftfartøjstype eller andet hensigtsmæssigt afgrænset arbejdsområde.

Stk. 3. Samtlige ansatte besætningsmedlemmer i virksomheden har valgret og er valgbare ved valg af arbejdsmiljørepræsentant.

Stk. 4. Valget som arbejdsmiljørepræsentant gælder for 2 år, dog længst indtil arbejdsmiljørepræsentantens ansættelse i virksomheden som besætningsmedlem ophører. Der kan

indgås en aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte besætningsmedlemmer om, at der for fremtidige valg af arbejdsmiljørepræsentanter gælder en længere valgperiode, dog højst 4 år.

Stk. 5. Det påhviler arbejdsgiveren at sikre, at valg af arbejdsmiljørepræsentant kan finde sted i overensstemmelse med stk. 2 og 4.

Stk. 6. Formanden for arbejdsmiljøorganisationen udpeges af arbejdsgiveren blandt arbejdsmiljøorganisationens medlemmer.

Stk. 7. Formanden sikrer, at der udarbejdes en liste over, hvem der til enhver tid er medlemmer, herunder formand for arbejdsmiljøorganisationen. Trafik- og Byggestyrelsen kan anmode om at blive gjort bekendt med listen. Formanden sikrer endvidere, at de ansatte besætningsmedlemmer i virksomheden bliver bekendt med, hvem der er medlemmer af arbejdsmiljøorganisationen.

Stk. 8. Arbejdsgiveren i virksomheder med arbejdsmiljøorganisation skal hvert år i samarbejde med medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen gennemføre en arbejdsmiljødrøftelse.

Stk. 9. Arbejdsgiveren skal over for Trafik- og Byggestyrelsen skriftligt kunne dokumentere, at den årlige arbejdsmiljødrøftelse har fundet sted.

§ 20. Arbejdsgiveren skal sikre, at samarbejdet om sikkerhed og sundhed etableres, udvikles og vedligeholdes, således at medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen kan løse opgaverne på tilfredsstillende måde. Arbejdsgiveren skal sikre, at virksomhedens øverste ledelse direkte er repræsenteret i virksomhedens arbejdsmiljøorganisation.

Kapitel 10

Arbejdsmiljøuddannelsen

Obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse

§ 21. Medlemmer af arbejdsmiljøorganisationen skal gennemføre en obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse for besætningsmedlemmer, jf. § 22.

Stk. 2. I virksomheder med 1-9 ansatte besætningsmedlemmer skal arbejdsgiveren eller en repræsentant for denne gennemgå arbejdsmiljøuddannelsen.

§ 22. Den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse for besætningsmedlemmer er på 3 dage. Den sidste af de 3 dage afholdes som et opfølgingsmodul ca. 1 måned efter gennemførelse af de første 2 dage.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal senest 4 uger efter valg af arbejdsmiljørepræsentanter og udpegelse af ledelsesrepræsentanter til arbejdsmiljøudvalget tilmelde disse til den obligatoriske 3-dages arbejdsmiljøuddannelse, jf. stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsmiljøuddannelsen skal være gennemgået senest 8 måneder efter valg og oprettelse af arbejdsmiljøorganisation.

Supplerende arbejdsmiljøuddannelse

§ 23. Arbejdsgiveren skal tilbyde medlemmer af arbejdsmiljøorganisationen, som har gennemført en obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse efter § 22, en supplerende arbejdsmiljøuddannelse svarende til 2 dages varighed i deres første funktionsår.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal i hvert af de efterfølgende år i funktionsperioden tilbyde medlemmer af arbejdsmiljøorganisationen en supplerende arbejdsmiljøuddannelse svarende til 1½ dages varighed. Arbejdsmiljøuddannelsen skal være tilbudt og kunne være påbegyndt inden for samme funktionsår.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal over for Trafik- og Byggestyrelsen skriftligt kunne dokumentere, at den supplerende uddannelse, jf. stk. 1 og stk. 2, er tilbudt arbejdsmiljøorganisationens medlemmer.

Stk. 4. Der kan indgås en aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte om, at supplerende uddannelse efter stk. 2 inden for valgperioden sammenlægges og gennemføres samlet i stedet for inden for hvert funktionsår. Der kan dog ikke sammenlægges supplerende uddannelse af mere end 3 dages varighed.

Stk. 5. Arbejdsgiveren skal over for Trafik- og Byggestyrelsen kunne dokumentere, at der er indgået en aftale efter stk. 4.

Stk. 6. Supplerende arbejdsmiljøuddannelse skal tillige tilbydes de medlemmer af arbejdsmiljøorganisationen, som har gennemført en arbejdsmiljøuddannelse efter de hidtil gældende regler.

Stk. 7. Arbejdsgiveren i virksomheder med arbejdsmiljøorganisation skal sikre, at der ud fra virksomhedens arbejdsmiljøbehov udarbejdes en kompetenceudviklingsplan for medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen vedrørende den supplerende uddannelse, jf. stk. 1, stk. 2 og stk. 6.

Stk. 8. Kompetenceudviklingsplanen skal indgå i virksomhedens årlige arbejdsmiljødrøftelse.

Krav til udbydere af obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse

§ 24. Udbyder af den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse efter § 22 skal, inden kurserne iværksættes, indsende en uddannelsesplan til Trafik- og Byggestyrelsen, som efter indstilling fra Arbejdsmiljørådet for Luftfart skal godkende planen. Herefter skal uddannelsesplanen indsendes til Trafik- og Byggestyrelsen hvert 3. år.

Stk. 2. En uddannelsesplan skal indeholde en samlet oversigt over formål, indhold og form på de forskellige moduler. Planen skal endvidere indeholde beskrivelse af

- 1) det overordnede formål,
- 2) rækkefølgen af moduler og indholdet, herunder tidsanvendelse,
- 3) formålet med de enkelte moduler,
- 4) hvordan en hjemmeopgave integreres i uddannelsesforløbet,
- 5) de pædagogiske principper og fremgangsmåder,
- 6) hvorledes der gøres brug af undervisningsmaterialer, og
- 7) om der anvendes gæsteundervisere.

Stk. 3. Hvis udbyderen ikke kan dokumentere, at kravene til uddannelsesplan er opfyldt, kan Trafik- og Byggestyrelsen inddrage sin godkendelse af planen.

§ 25. Udbyder skal sikre, at en underviser i den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse er i besiddelse af virksomheds- og arbejdsmarkedskendskab, branchekundskab, praktiske og teoretiske arbejdsmiljøfaglige kvalifikationer og pædagogiske kvalifikationer.

Stk. 2. Udbyder skal sikre, at der sker en løbende ajourføring af underviserens kvalifikationer

§ 26. Udbyderen har ansvaret for, at de afholdte kurser bliver evalueret af deltagerne. På baggrund af disse evalueringer skal udbyder udarbejde en årlig samlet evaluering, som skal indsendes til Trafik- og Byggestyrelsen.

§ 27. Efter deltagelse i den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse udsteder udbyderen på den sidste dag et kursusbevis, der er godkendt af Trafik- og Byggestyrelsen, til hver enkelt deltager.

Kapitel 11

Tilrettelæggelse af arbejdstiden

§ 28. Den maksimale årlige arbejdstid for besætningsmedlemmer må ikke overstige 2000 timer, inklusive beredskabstjeneste (standby). Heraf er blokflyvetiden begrænset til 900 timer.

Stk. 2. Ved arbejdstid forstås det tidsrum, hvor besætningsmedlemmet står til arbejdsgiverens rådighed og udfører sit arbejde eller sine opgaver i overensstemmelse med lovgivningen.

Stk. 3. Ved beredskabstjeneste forstås en tidsperiode, hvorunder et besætningsmedlem er pligtigt til at holde sig rede til med kort varsel at indfinde sig til tjenestegøring.

Stk. 4. Ved blokflyvetid forstås tidsrummet fra det tidspunkt, hvor et luftfartøj forlader sin standplads for at påbegynde flyvningen, til det tidspunkt, hvor det standser på den udpegede parkeringsplads, og hvor alle motorerne er standset.

Stk. 5. Den maksimale årlige arbejdstid fordeles så ligeligt som muligt over året.

§ 29. Besætningsmedlemmer har ret til og til på forhånd at blive underrettet om følgende fridage, hvor de er fritaget for enhver arbejds- og standbyforpligtelse:

- 1) Mindst 7 dage på ansættelsesstedet i hver kalendermåned, som kan omfatte eventuelle lovbestemte hvileperioder.
- 2) Mindst 96 dage på ansættelsesstedet i hvert kalenderår, som kan omfatte eventuelle lovbestemte hvileperioder.

Stk. 2. Ved ansættelsesstedet forstås det sted, som arbejdsgiveren har udpeget for besætningsmedlemmet, og hvor besætningsmedlemmet starter og afslutter sin arbejdsperiode eller serier af arbejdsperioder, og hvor arbejdsgiveren under normale forhold ikke har ansvar for indkvartering af besætningsmedlemmet.

Kapitel 12

Helbredsundersøgelser

§ 30. Besætningsmedlemmer har ret til en gratis helbredsundersøgelse for arbejdsgiverens regning, inden de påbegynder deres ansættelse, og derefter med regelmæssige mellemrum, jf. tillige bekendtgørelse om arbejdsmedicinske undersøgelser efter lov om luftfart.

Kapitel 13

Besætningsmedlemmernes forpligtelser

§ 31. De ansatte besætningsmedlemmer skal deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed, og de skal medvirke til, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige inden for deres arbejdsområde, herunder at de foranstaltninger, der træffes for at fremme sikkerhed og sundhed, virker efter deres hensigt.

Stk. 2. Bliver de ansatte besætningsmedlemmer opmærksomme på fejl eller mangler, som kan forringe sikkerheden eller sundheden, og som de ikke selv kan rette, skal de meddele det til et medlem af arbejdsmiljøorganisationen, eventuelle arbejdsledere eller arbejdsgiveren.

Kapitel 14

Dispensation, straf og ikrafttræden

Dispensation

§ 32. Trafik- og Byggestyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse, når det skønnes foreneligt med de hensyn, der ligger til grund for de pågældende bestemmelser, herunder internationale regler på området.

Straf

§ 33. Med bøde straffes den arbejdsgiver, der overtræder §§ 5-9, §§ 11-17, § 18, stk. 3, § 19, stk. 5 og 9, §§ 20-21, § 22, stk. 2-3, § 23 og §§ 28-29.

Stk. 2. Med bøde straffes den arbejdsgiver, der undlader at efterkomme et påbud eller forbud udstedt i medfør af denne bekendtgørelse, jf. § 10.

§ 34. Med bøde straffes et besætningsmedlem, der forsætligt, groft uagtsomt eller gentagende gange overtræder bestemmelserne i § 31.

§ 35. Med bøde straffes den udbyder af arbejdsmiljøuddannelse, der overtræder § 24, stk. 1, og §§ 25-27.

§ 36. For overtrædelse begået af selskaber m.v. (juridiske personer) kan der pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. luftfartslovens § 149, stk. 14.

Ikrafttræden

§ 37. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2018.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1179 af 21. september 2016 om arbejdsmiljøforhold for besætningsmedlemmer under tjeneste på luftfartøj og for deres arbejdsgivere ophæves.

Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, den 27. februar 2018

CARSTEN FALK HANSEN

/ Per Schmock

²⁾ For gravide arbejdstagere gælder forud for denne bekendtgørelse reglerne i Bestemmelser for Civil Luftfart (BL) 6-05, Bestemmelser om helbredskrav. Denne bekendtgørelse får i disse tilfælde kun betydning, for så vidt der er givet dispensation efter BL 6-05.

Bilag 1**RÅDETS DIREKTIV****af 29. maj 1990**

om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/ 391/EØF)

(90/ 269 / EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 118 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen udarbejdet efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen),⁽¹⁾

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Traktatens artikel 118 A vedtager Rådet ved udstedelse af direktiver minimumsforskrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at sikre et højere niveau for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i henhold til denne artikel skal det idisse direktiver undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder;

Kommissionens meddelelse om dens program for sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen ⁽⁴⁾ omhandler vedtagelse af direktiver med det formål at varetage arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

Rådet har i sin resolution af 21. december 1987 om sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen ⁽⁵⁾ taget til efterretning, at Kommissionen i nær fremtid agter at forelægge det et direktiv om beskyttelse mod risici i forbindelse med manuel transport af tunge byrder;

overholdelse af de minimumsforskrifter, der kan garantere et højere niveau for sikkerhed og sundhed på arbejdsstedet, er bydende nødvendig for varetagelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

dette direktiv er et særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under

arbejdet ⁽⁶⁾; bestemmelserne i nævnte direktiv finder derfor ifuld udstrækning anvendelse på spørgsmål vedrørende manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne, dog med forbehold af strengere og/ eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv;

dette direktiv udgør et konkret led i gennemførelsen af den sociale dimension iriden for det indre marked;

i henhold til afgørelse 74/ 325 / EØF ⁽⁷⁾ skal Kommissionen høre Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen med henblik på udarbejdelsen af forslag på dette område -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Ved dette direktiv, som er fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/ 391/EØF, fastsættes der minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne.
2. Bestemmelserne i direktiv 89/ 391/EØF finder i fuld udstrækning anvendelse på hele det i stk. 1 nævnte område, dog med forbehold af strengere og/ eller mere specifikke bestemmelser inærværende direktiv.

Artikel 2

Definition

I dette direktiv forstås ved manuel håndtering af byrder enhver flytning eller støtte af en byrde udført af en eller flere arbejdstagere, som- på grund af byrdens beskaffenhed eller ugunstige ergonomiske betingelser kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne, når byrden løftes, sænkes, skubbes, trækkes, bæres eller flyttes.

AFSNIT II

ARBEJDSGIVERNES FOPLIGTELSE

Artikel 3

Almindelig bestemmelse

1. Arbejdsgiveren skal tilrettelægge arbejdet eller anven de chjælpemidler' herunder navnlig mekanisk udstyr' på en sådan måde, at det undgås, at arbejdstageren skal håndtere byrder manuelt.
2. Hvis manuel håndtering af byrder ikke kan undgås, skal arbejdsgiveren planlægge og tilrettelægge arbejdet på hensigtsmæssig måde, anvende egnede hjælpemidler eller stille sådanne til rådighed for arbejdstagerne for at mindske risikoen ved den manuelle håndtering af byrderne, jf. bilag I.

Artikel 4

Indretning af arbejdspladsen

I alle de tilfælde, hvor arbejdstagerens manuelle håndtering af . byrder ikke kan undgås, skal arbejdsgiveren indrette arbejdspladsen således, at håndteringen foregår så sikkert og sundt som muligt, og

- a) foretage en vurdering af de sikkerhedsmæssige og sund heds-mæssige aspekter af den pågældende type arbejde under hensyntagen til navnlig byrdens beskaffenhed, jf. bilag I; vurderingen foretages om muligt, inden arbejdet påbegyndes.
- a) sørge for at undgå eller mindske risikoen for især ryg og lændeskader hos arbejdstageren ved at træffe pas sende foranstaltninger under hensyntagen til navnlig arbejdsmiljøets beskaffenhed og de krav, som arbejds opgaven stiller, jf. bilag I.

Artikel 5

Hensyntagen til bilag II

Ved gennemførelsen af artikel 6, stk. 3, litra b), og artikel 14 og 15 i direktiv 89/ 391/ EØF skal der tages hensyn til bilag II.

Artikel 6

Underretning og oplæring af arbejdstagerne

1. Arbejdstagerne og/ eller deres repræsentanter skal, jf. dog artikel 10 i direktiv 89/391/EØF, underrettes om alle de foranstaltninger, der skal iværksættes i henhold -til nærværende direktiv med hensyn til beskyttelse af sikkerhed og sundhed.

Arbejdsgiverne skal sørge for, at arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter modtager generelle anvisninger samt i de tilfælde, hvor det er muligt, nøjagtige oplysninger om:

- en byrdes vægt
- tyngdepunktet eller den tungeste side, når indholdet af en pakke er forskudt i forhold til midten.

2. Arbejdsgiverne skal, jf. dog artikel 12 i direktiv 89/ 391/EØF, sørge for, at arbejdstagerne desuden - får en passende oplæring- i og nøjagtige oplysninger om den korrekte håndtering af byrder og om de risici, som de udsætter sig for, specielt når disse arbejdsopgaver ikke udføres teknisk korrekt, jf. bilag I og II.

Artikel 7

Høring af arbejdstagerne samt disses deltagelse

Høring og deltagelse af arbejdstagerne og/ eller deres repræ sentanter finder sted i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 89/ 391/ EØF iforbindelse med de spørgsmål, der er omfattet af nærværende direktiv og de hertil knyttede bilag.

AFSNIT III

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 8

Tilpasning af bilagene

Rent tekniske tilpasninger af bilag I og II. som følge af tekniske fremskridt, udviklingen inden for internationale bestemmelser og specifikationer samt indvundne erfaringer vedrørende manuel håndtering af byrder vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17 i direktiv 89/ 391/EØF.

Artikel 9

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992.

De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de allerede har udstedt eller udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
3. Medlemsstaterne forelægger hvert fjerde år Kommis sionen en rapport om den praktiske gennemførelse af bestemmelserne i dette direktiv med anførelse af de af arbejdsmarkedets parter fremførte synspunkter.

Kommissionen giver Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen underretning herom.

4. Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af dette direktiv under hensyn tagen til stk. 1, 2 og 3.

Artikel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1990.

På Rådets vegne

B. AHERN

Formand

(1) EFT nr. C 117 af 4. 5. 1988, s. 8. _

(2) EFT nr. C 326 af 19. 12. 1988, s. 137, og EFT nr. C 96 af 17. 4. 1990, s. 82.

(3) EFT nr. C 318 af 12. 12. 1988, s. 37.

(4) EFT nr. C 28 af 3. 2. 1988, s. 3.

(5) EFT nr. C 28 af 3. 2. 1988, s. 1.

(6) EFT nr. L 183 af 29. 6. 1989, s. 1.

(7) EFT nr. L 185 af 9. 7. 1974, s. 15.

BILAG I ()*

REFERENCEELEMENTER

(Artikel 3, stk. 2, artikel 4, litra a) og b), samt artikel 6, stk. 2)

1. Byrdens beskaffenhed

Manuel håndtering af en byrde kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader, hvis byrden

- er for tung eller for stor
- er uhåndterlig eller vanskelig at få fat på
- er i ustabil balance eller har et indhold, der kan forskubbe sig
- er placeret på en sådan måde, at den skal holdes eller håndteres i en vis afstand fra kroppen, eller med bøjet eller drejet krop

- på grund af sin form og/ eller sin beskaffenhed vil kunne påføre arbejdstageren kvæstelser, navnlig hvis han rammes af den.

2. Den krævede fysiske anstrengelse

En fysisk anstrengelse kan indebære risiko for især ryg- og lændeskader, hvis den

- er for stor
- kun kan foregå ved, at kroppen drejes
- kan medføre, at byrden pludselig bevæger sig
- foregår med kroppen i en ustabil position.

3. Arbejdsmiljøet

Arbejdsmiljøet kan øge risikoen for især ryg- og lændeskader, hvis

- arbejdet udføres på et sted, hvor der ikke er tilstrækkelig plads, navnlig i højden

gulvet er ujævnt, hvorfor der er fare for at snuble, eller er af en sådan art, at arbejdstagerens fodtøj glider på det

arbejdsstedets indretning eller arbejdsmiljøet forhindrer håndtering af byrder i en højde, der er · sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt forsvarlig, eller under indtagelse af en god arbejdsstilling

gulv eller underlag er niveauforskudt, hvilket indebærer, at byrden må håndteres i forskellige højder

- gulv eller støttepunkt er ustabilt
- temperaturen, fugtigheden eller ventilationen er uhensigtsmæssig.

4. Arbejdsopgaven

Arbejdsopgaven kan indebære risiko for især ryg- og lændeskader, hvis den medfører et eller flere af følgende forhold:

- for hyppig eller for langvarig belastning af især ryggen
- utilstrækkelige perioder til fysiologisk hvile eller restitution
- løftning, sænkning eller transport over for store afstande
- et arbejdstempo, der pålægges arbejdstageren af en arbejdsproces, han ikke selv kan variere.

(*) Med henblik på en multifaktoriel analyse kan der tages hensyn til de forskellige elementer i bilag I og II samtidig.

BILAG II ()*

INDIVIDUELLE RISIKOFAKTORER

(Artikel 5 og artikel 6, stk. 2)

Arbejdstageren kan udsættes for risiko, hvis han/hun

- er fysisk uegnet til at udføre arbejdsopgaven
- er iført uhensigtsmæssigt tøj, fodtøj eller andre personlige effekter
- ikke har tilstrækkelig eller relevant viden eller uddannelse.

(*) Med henblik på en multifaktoriel analyse kan der tages hensyn til de forskellige elementer i bilag I og II samtidig.

Bilag 2**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/104/EF****af 16. september 2009****om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)****(kodificeret udgave) (EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Dette direktiv er et særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om

iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet ⁽⁵⁾. Bestemmelserne i direktiv 89/391/EØF finder derfor i fuld udstrækning anvendelse på spørgsmål vedrørende arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet, dog med forbehold af strengere eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

(3) I henhold til traktatens artikel 137, stk. 2, kan Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforskrifter med henblik på forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

(4) I henhold til nævnte artikel skal det i disse direktiver undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

(5) Bestemmelser, som vedtages i henhold til traktatens artikel 137, stk. 2, er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere foranstaltninger til beskyttelse af arbejdsvilkårene, hvis de er forenelige med traktaten.

(6) Overholdelse af de minimumsforskrifter, der kan sikre et højere niveau for sikkerhed og sundhed i forbindelse med brug af arbejdsudstyr, er bydende nødvendig for varetagelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

(7) Forbedring af arbejdstagernes sikkerhed, hygiejne og sundhed under arbejdet er et mål, der ikke bør kunne underordnes rent økonomiske hensyn.

(8) Arbejde i højden indebærer en særlig høj risiko for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, navnlig består der risiko for fald fra højder og andre alvorlige arbejdsulykker, som udgør en stor andel af det samlede antal ulykker og især dødsulykkerne.

(9) Dette direktiv udgør et konkret led i gennemførelsen af den sociale dimension inden for det indre marked.

(10) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (6) skal medlemsstaterne meddele Kommissionen ethvert udkast til teknisk forskrift vedrørende maskiner, apparater og installationer.

(11) Et direktiv er det middel, der egner sig bedst til at realisere de ønskede mål, og dette direktiv går ikke videre, end hvad der i den henseende er nødvendigt.

(12) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

1. Ved dette direktiv, som er andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF, fastsættes minimums forskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr, som defineret i artikel 2.

2. Bestemmelserne i direktiv 89/391/EØF finder i fuld udstrækning anvendelse på hele det i stk. 1 nævnte område, dog med forbehold af strengere eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »arbejdsudstyr«: alle maskiner, apparater, værktøjer eller installationer, som bruges under arbejdet
- b) »anvendelse af arbejdsudstyr«: alle operationer i forbindelse med brug af arbejdsudstyr, såsom ibrugtagning eller udtagning af drift, anvendelse, transport, reparation, ændring, vedligeholdelse, pasning, herunder bl.a. rengøring
- c) »farligt område«: ethvert område inden i eller omkring arbejdsudstyr, i hvilket en udsat arbejdstagers tilstedeværelse udgør en fare for den pågældendes sikkerhed eller sundhed
- d) »udsat arbejdstager«: enhver arbejdstager, der helt eller delvis befinder sig i et farligt område
- e) »operatør«: den eller de arbejdstagere, der har til opgave at benytte arbejdsudstyr.

KAPITEL II

ARBEJDSGIVERNES FORPLIGTELSE

Artikel 3

Almindelige forpligtelser

1. Arbejdsgiveren træffer de nødvendige foranstaltninger, for at det arbejdsudstyr, der stilles til arbejdstagernes rådighed i virksomheden eller institutionen, er beregnet til det arbejde, der skal udføres, eller er forsvarligt tilpasset med henblik herpå, således at arbejdstagernes sikkerhed og sundhed ved brugen af dette arbejdsudstyr sikres.

Ved valget af det arbejdsudstyr, der påtænkes anvendt, skal arbejdsgiveren tage hensyn til de særlige arbejdsvilkår og

-forhold samt de risici, som gør sig gældende i virksomheden eller institutionen, navnlig på arbejdspladsen, med henblik på arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, eller til eventuelle yderligere risici, der måtte opstå som følge af brugen af det pågældende arbejdsudstyr.

2. Er det ikke muligt således fuldt ud at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed ved brugen af arbejdsudstyr, træffer arbejdsgiveren passende foranstaltninger for at mindske risikoen mest muligt.

Artikel 4

Regler vedrørende arbejdsudstyr

1. Med forbehold af artikel 3 skal arbejdsgiveren fremskaffe eller anvende:

a) arbejdsudstyr, der, hvis det for første gang stilles til arbejds tagerens rådighed i virksomheden eller institutionen efter den

31. december 1992, opfylder:

i) bestemmelserne i alle relevante fællesskabsdirektiver, der gælder herfor

ii) de i bilag I fastsatte minimumsforskrifter, når der ikke gælder andre fællesskabsdirektiver, eller disse kun gælder delvis

b) arbejdsudstyr, der, hvis det allerede er stillet til arbejds tagernes rådighed i virksomheden eller institutionen den

31. december 1992, senest fire år efter denne dato opfylder de i bilag I fastsatte minimumsforskrifter

c) med forbehold af litra a), nr. i), og som en undtagelse fra litra a), nr. ii), og litra b), særligt arbejdsudstyr omfattet af forskrifterne i punkt 3 i bilag I, der, hvis det allerede er stillet til arbejdstagernes rådighed i virksomheden eller institu tionen den 5. december 1998, senest fire år efter denne dato opfylder de i bilag I fastsatte minimumsforskrifter.

2. Arbejdsgiveren træffer de nødvendige foranstaltninger, for at arbejdsudstyr, så længe det anvendes, ved en tilfredsstillende vedligeholdelse holdes på et niveau, som alt efter tilfældet opfylder stk. 1, litra a) eller b).

3. Medlemsstaterne fastsætter efter høring af arbejdsmarke dets parter og under hensyn til national lovgivning eller praksis bestemmelser, der gør det muligt at opnå et sikkerhedsniveau, som svarer til de mål, der er omhandlet i bilag II.

Artikel 5

Kontrol af arbejdsudstyr

1. Afhænger sikkerheden ved brug af arbejdsudstyr af monte ringen/opstillingen, skal arbejdsgiveren sørge for, at dette udstyr ved ibrugtagningen (dvs. efter montering og før det tages i brug første gang) og efter hver montering/opstilling på et nyt arbejds sted eller en ny lokalitet kontrolleres af personale, der efter national lovgivning eller praksis er kvalificeret dertil, for at sikre, at arbejdsudstyret er korrekt monteret/opstillet og fungerer korrekt.

2. For at sikre, at sikkerheds- og sundhedsforskrifterne over holdes, og at beskadigelser, som kan forårsage farlige situationer, konstateres og afhjælpes i tide, sørger arbejdsgiveren for, at arbejdsudstyr, som udsættes for påvirkninger, der kan medføre sådanne beskadigelser:

a) regelmæssigt kontrolleres og efter omstændighederne testes af personer, der efter national lovgivning eller praksis er kvalificeret dertil

b) gennemgår en særlig kontrol ved personer, der efter national lovgivning eller praksis er kvalificeret dertil, hver gang det har været udsat for specielle forhold, som kan have haft en negativ virkning på arbejdsudstyrets sikkerhed, f.eks. ændringer, uheld, naturbegivenheder eller længere tids stilstand.

3. Resultaterne af kontrollen registreres og skal være tilgængelige for den kompetente myndighed. Resultaterne skal opbevares i en passende periode.

Hvis det pågældende arbejdsudstyr anvendes uden for virksomheden, skal der medfølge dokumentation for gennemførelsen af den seneste kontrol.

4. Medlemsstaterne fastsætter den nærmere fremgangsmåde for kontrollen.

Artikel 6

Arbejdsudstyr med særlig risiko

Når anvendelsen af arbejdsudstyr kan frembyde en særlig fare for arbejdstagernes sikkerhed eller sundhed, træffer arbejdsgiveren de nødvendige foranstaltninger, for at:

a) brugen af arbejdsudstyret forbeholdes de arbejdstagere, der har til opgave at anvende det

b) de pågældende arbejdstagere i forbindelse med reparation, ændring, vedligeholdelse eller pasning er specielt beføjet dertil.

Artikel 7

Ergonomi og sundhed under arbejdet

Ved anvendelsen af minimumsforskrifterne for sikkerhed og sundhed skal arbejdsgiveren i fuldt omfang tage hensyn til arbejdstagerens arbejdsplads og arbejdsstilling under anvendelsen af arbejdsudstyret samt til ergonomiske principper.

Artikel 8

Underretning af arbejdstagerne

1. Med forbehold af artikel 10 i direktiv 89/391/EØF træffer arbejdsgiveren de nødvendige foranstaltninger, for at arbejds tagerne råder over fyldestgørende oplysninger om og i givet fald brugsanvisninger til det arbejdsudstyr, der anvendes under arbejdet.

2. Oplysningerne og brugsanvisningerne skal mindst inde holde angivelser vedrørende sikkerhed og sundhed i forbindelse med:

a) brug af arbejdsudstyret

b) uregelmæssigheder, der kan forudsiges

c) konklusioner, som må drages af de erfaringer, der i givet fald er gjort ved brugen af arbejdsudstyret.

Arbejdstagerne skal gøres opmærksomme på relevante risici i forbindelse med arbejdsudstyr i deres umiddelbare arbejds omgivelser samt på relevante forandringer, der påvirker arbejds udstyr i deres umiddelbare arbejdsomgivelser, også selv om de ikke direkte anvender det.

3. Oplysningerne og brugsanvisningerne skal være forståelige for de berørte arbejdstagere.

Artikel 9

Oplæring af arbejdstagerne

Med forbehold af artikel 12 i direktiv 89/391/EØF træffer arbejdsgiveren de nødvendige foranstaltninger, for at:

a) de arbejdstagere, der skal anvende arbejdsudstyret, får en fyldestgørende oplæring, herunder vedrørende de risici, som anvendelsen i givet fald kan indebære

b) de arbejdstagere, som er nævnt i artikel 6, litra b), modtager en særlig fyldestgørende oplæring.

Artikel 10

Høring af arbejdstagerne samt disses deltagelse

Arbejdstagerne eller deres repræsentanter skal i henhold til artikel 11 i direktiv 89/391/EØF høres om og deltage i de spørgsmål, der er omfattet af nærværende direktiv og de hertil knyttede bilag.

KAPITEL III

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 11

Ændring af bilagene

1. Tilføjelse til bilag I af de supplerende minimumsforskrifter gældende for særligt arbejdsudstyr, der er omhandlet i punkt 3 i bilag I, vedtages af Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 137, stk. 2.

2. Rent tekniske tilpasninger af bilagene som følge af følgende forhold vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17, stk. 2, i direktiv 89/391/EØF:

a) vedtagelse af direktiver om teknisk harmonisering og standardisering vedrørende arbejdsudstyr eller

b) tekniske fremskridt, udviklingen inden for internationale bestemmelser og specifikationer samt indvundne erfaringer vedrørende arbejdsudstyr.

Artikel 12

Afsluttende bestemmelser

Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de nationale bestemmelser, som de allerede har udstedt eller udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Direktiv 89/655/EØF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag III, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag III, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 14

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. september 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

C. MALMSTRÖM

Formand

(1) EUT C 100 af 30.4.2009, s. 144.

(2) Europa-Parlamentets udtalelse af 8.7.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.7.2009.

(3) EFT L 393 af 30.12.1989, s. 13.

(4) Jf. bilag III, del A.

(5) EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

(6) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

BILAG I

MINIMUMSFORSKRIFTER

omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b)

1. Indledende bemærkning

De i dette bilag fastsatte forpligtelser gælder under overholdelse af nærværende direktiv, når de respektive risici foreligger i forbindelse med det pågældende arbejdsudstyr.

For så vidt nedenstående minimumsforskrifter gælder for arbejdsudstyr i brug, forlanges der ikke nødvendigvis de samme foranstaltninger som de væsentlige krav, der gælder for nyt arbejdsudstyr.

2. Generelle minimumskrav gældende for arbejdsudstyr

2.1. Betjeningssystemerne på arbejdsudstyr, hvor der er sikkerhedsmæssige aspekter involveret, skal være tydelige og lette af få øje på og i givet fald hensigtsmæssigt afmærket.

Betjeningssystemerne skal være anbragt uden for de farlige områder undtagen for visse betjeningsanordninger, hvis det er nødvendigt, og således, at der ingen ekstra farer er ved betjeningen. De må ikke medføre risiko som følge af utilsigtet udløsning.

Operatøren skal om nødvendigt fra hovedbetjeningsstedet være i stand til at konstatere, at ingen personer befinder sig i de farlige områder. Hvis dette er umuligt, skal der forud for enhver igangsætning udløses et sikkert system, såsom et lyd- eller lyssignal. Den udsatte arbejdstager skal have tid eller mulighed for hurtigt at undgå risici i forbindelse med arbejdsudstyrets igangsætning eller standsning.

Styresystemerne skal være sikre og skal være valgt under hensyn til de svigt, forstyrrelser og belastninger, som kan forudses i forbindelse med den påtænkte anvendelse.

2.2. Arbejdsudstyrets igangsætning må kun kunne ske ved en bevidst handling, udøvet på et betjeningssystem, der er beregnet hertil.

Det samme gælder:

— gentilkobling efter et stop, uanset årsagen til dette

— styring af en væsentlig ændring af funktionsforholdene (f.eks. hastighed, tryk osv.)

undtagen hvis denne gentilkobling eller ændring ikke indebærer nogen risiko for de udsatte arbejdstagere.

Gentilkobling eller ændring af funktionsforholdene som følge af den normale sekvens i en automatisk cyklus er ikke omfattet af dette krav.

2.3. Alt arbejdsudstyr skal være forsynet med et betjeningssystem, som gør det muligt at standse hele udstyret på betryggende vis.

Hver arbejdsplads skal være forsynet med et betjeningssystem til standsning af enten alle dele af arbejdsudstyret eller blot en del deraf, alt efter risikoen, således at arbejdsudstyret frembyder sikkerhed. Stopordren til arbejds udstyret skal have prioritet i forhold til igangsætningsordrer. Når arbejdsudstyret eller dets farlige dele er standset, skal energitilførslen til de pågældende funktionsanordninger være afbrudt.

2.4. Hvis det er relevant i forhold til de farer, arbejdsudstyret frembyder, og til den tid, det normalt tager at standse det, skal arbejdsudstyret være forsynet med en nødstopanordning.

2.5. Arbejdsudstyr, der frembyder farer på grund af fald af genstande eller udslyngning, skal være forsynet med passende sikkerhedsanordninger, der er afpasset efter farens art.

Arbejdsudstyr, der frembyder farer på grund af gas-, damp-, væske- eller støvudslip, skal være forsynet med passende opfangnings- eller udsugningsanordninger i nærheden af farekilderne.

2.6. Arbejdsudstyr og dets dele skal stabiliseres ved hjælp af fastgørelsesanordninger eller lignende, hvis det er nødven digt for arbejdstagernes sikkerhed eller sundhed.

2.7. Såfremt der er risiko for sprængning af eller brud på dele af arbejdsudstyr, som vil kunne frembyde betydelige farer for arbejdstagernes sikkerhed eller sundhed, skal der træffes passende beskyttelsesforanstaltninger.

2.8. Når arbejdsudstyrets bevægelige dele frembyder risiko for mekanisk kontakt, der kan medføre ulykker, skal disse dele være udstyret med afskærmninger eller beskyttelsesanordninger, der hindrer adgang til de farlige områder, eller som standser de farlige deles bevægelser, inden der er adgang til de farlige områder.

Afskærmninger og beskyttelsesanordninger:

- skal være solidt fremstillet
- må ikke forårsage yderligere risici
- må ikke let kunne flyttes eller sættes ud af drift
- skal befinde sig i tilstrækkelig afstand fra det farlige område
- må ikke hindre udsynet under arbejdet mere end højst nødvendigt
- skal muliggøre absolut nødvendig indgriben til anbringelse eller udskiftning af dele såvel som vedligeholdelses arbejde, idet adgangen begrænses til det område, hvor arbejdet skal udføres, og så vidt muligt uden afmontering af afskærmningen eller beskyttelsesanordningen.

2.9. Belysningen ved de arbejdsområder og -stationer, hvor arbejdsudstyr bruges eller vedligeholdes, skal være passende i forhold til det arbejde, der skal udføres.

2.10. Dele af arbejdsudstyr med høj eller meget lav temperatur skal om nødvendigt være afskærmet, således at arbejds tagerne ikke kan komme i berøring dermed eller i nærheden deraf.

2.11. Arbejdsudstyrs alarmsignaler skal kunne opfattes og forstås med lethed og være entydige.

2.12. Arbejdsudstyr må kun anvendes til de operationer og under de betingelser, det er egnet til.

2.13. Vedligeholdelsesarbejde skal kunne udføres, når arbejdsudstyret er standset. Er dette ikke muligt, skal der kunne træffes passende beskyttelsesforanstaltninger med henblik på udførelsen af dette arbejde, eller det skal kunne foretages uden for de farlige områder.

Når der til et arbejdsudstyr hører en brugs- og vedligeholdelsesvejledning, skal denne holdes ajour.

2.14. Alt arbejdsudstyr skal være forsynet med let kendelige anordninger, der gør det muligt at afskære det fra hver enkelt af dets energikilder.

Gentilkobling forudsætter, at der ikke består nogen fare for de pågældende arbejdstagere.

2.15. Arbejdsudstyr skal bære de nødvendige advarsler og mærkninger for arbejdstagernes sikkerhed.

2.16. For at udføre produktions-, regulerings- og vedligeholdelsesarbejde på arbejdsudstyret må arbejdstagerne kunne bevæge sig og opholde sig overalt, hvor det er nødvendigt, i fuld sikkerhed.

2.17. Alt arbejdsudstyr skal være indrettet på en sådan måde, at det beskytter arbejdstagerne mod risiko for brand i eller opvarmning af arbejdsudstyret eller risiko for udslip af gas, støv, væsker, damp eller andre stoffer, der frembringes ved arbejdsudstyret eller benyttes eller oplagres i dette.

2.18. Alt arbejdsudstyr skal være indrettet på en sådan måde, at der ikke er nogen eksplosionsrisiko for arbejdsudstyret eller for stoffer, der frembringes ved arbejdsudstyret eller benyttes eller oplagres i dette.

2.19. Alt arbejdsudstyr skal være indrettet på en sådan måde, at de udsatte arbejdstagere er beskyttet mod risikoen for en direkte eller indirekte kontakt med elektriske installationer.

3. Supplerende minimumsforskrifter for særligt arbejdsudstyr

3.1. Minimumsforskrifter for mobilt arbejdsudstyr, herunder selvkørende udstyr

3.1.1. Arbejdsudstyr, på hvilket der opholder sig en eller flere arbejdstagere, skal være indrettet således, at risikoen for arbejdstagerne formindskes mest muligt, når udstyret er i bevægelse.

Dette gælder også med hensyn til risiko for, at arbejdstagerne kommer i kontakt med hjul eller larvefødder, eller at de bliver fanget af disse.

3.1.2. Hvis en utilsigtet blokering af kraftoverføringsdelene mellem mobilt arbejdsudstyr og dets tilbehør eller anhænger kan medføre særlige risici, skal dette udstyr være udstyret eller indrettet på en måde, der forhindrer blokering af kraftoverføringsdelene.

Hvor sådanne blokeringer ikke kan forhindres, skal der træffes enhver tænkelig forholdsregel for at undgå skadelige følger for arbejdstagerne.

3.1.3. Hvis kraftoverføringsdelene mellem mobilt arbejdsudstyr ellers ville blive tilsølet eller ødelagt ved at slæbe hen ad jorden, skal dette udstyr være forsynet med fastgørelsesanordninger.

3.1.4. Mobilt arbejdsudstyr, på hvilket der opholder sig en eller flere arbejdstagere, skal, afhængigt af de faktiske anvendelsesforhold, være forsynet med en af nedenstående konstruktioner for at begrænse risici i forbindelse med væltning eller stejling:

- enten en sikkerhedskonstruktion, der forhindrer udstyret i at hælde mere end 45 grader
- eller en konstruktion, der sikrer tilstrækkelig fri afstand rundt om den eller de arbejdstagere, der opholder sig på udstyret, hvis dette kan hælde mere end 45 grader
- eller enhver anden anordning med tilsvarende formål.

Disse sikkerhedskonstruktioner kan være integreret i arbejdsudstyret.

Disse sikkerhedskonstruktioner er ikke påkrævet, når arbejdsudstyret er stabiliseret under brugen, eller når selve udstyrets konstruktion forhindrer, at det kan stejle eller vælte.

Er der risiko for, at en arbejdstager, der opholder sig på arbejdsudstyret, kan blive mast mellem dele af arbejdsudstyret og jorden, skal der være monteret et system til fastspænding af den eller de arbejdstagere, der opholder sig på arbejdsudstyret.

3.1.5. Gaffeltruck, på hvilke der opholder sig en eller flere arbejdstagere, skal være indrettet eller udstyret med f.eks. en af nedenstående konstruktioner for at begrænse risici i forbindelse med væltning:

— enten installering af en førerkabine

— eller en konstruktion, der forhindrer gaffeltrucken i at vælte

— eller en konstruktion, der sikrer, at der i tilfælde af væltning er tilstrækkelig plads mellem jorden og visse dele af gaffeltrucken til den eller de arbejdstagere, der opholder sig på den

— eller en konstruktion, der fastspænder arbejdstageren eller arbejdstagerne til førersædet, således at vedkom mende ikke fanges af dele af gaffeltrucken, hvis den vælter.

3.1.6. Hvis kørsel med selvkørende arbejdsudstyr kan indebære risici for personer, skal det opfylde følgende krav:

a) det skal være forsynet med en anordning, der forhindrer utilsigtet igangsætning

b) hvis arbejdsudstyret omfatter flere enheder, der kan bevæge sig samtidigt på skinner, skal det være forsynet med passende anordninger til mindske af følgerne af en eventuel kollision

c) der skal være en anordning til nedbremsning og standsning af arbejdsudstyret. I det omfang hensynet til sikkerheden kræver det, skal der være en let tilgængelig nødbetjeningsenhed med betjeningsorganer eller et automatisk system til nedbremsning og standsning af udstyret i tilfælde af, at hovedbetjeningsenheden svigter

d) hvis førerens direkte synsfelt er utilstrækkeligt med henblik på sikkerheden, skal der installeres passende hjælpeanordninger til forbedring af synsfeltet

e) hvis udstyret er beregnet til brug om natten eller på mørke steder, skal det være forsynet med en belysnings anordning, der er tilpasset det arbejde, der skal udføres, og som skal garantere tilstrækkelig sikre forhold for arbejdstageren

f) hvis arbejdsudstyret i sig selv udgør en brandrisiko, eller hvis anhænger eller last indebærer en brandrisiko, som kan udsætte arbejdstagerne for fare, skal det være forsynet med passende udstyr til brandbekæmpelse, medmindre sådant udstyr allerede befinder sig i tilstrækkelig nærhed af anvendelsesstedet

g) fjernstyret arbejdsudstyr skal standse automatisk, hvis det bevæger sig uden for kontrolområdet

h) fjernstyret arbejdsudstyr, som under normale anvendelsesbetingelser kan indebære risici for påkørsel eller fast klemning, skal forsynes med anordninger, som beskytter mod sådanne risici, medmindre der allerede er andre passende anordninger til kontrol af risikoen for påkørsel.

3.2. Minimumsforskrifter for arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder

3.2.1. Hvis arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder, installeres fast, skal det sikres, at det er solidt og stabilt under brugen, især under hensyntagen til de byrder, der skal løftes, og til hvorledes udstyret er op-hængt eller fastgjort.

3.2.2. Maskiner, der anvendes til løft af byrder, skal tydeligt mærkes med den nominelle last. Herudover kan der være en belastningsplade, der viser de nominelle byrder for maskinens forskellige konfigurationer.

Tilbehør til løftemateriel skal mærkes på en sådan måde, at de tekniske egenskaber, der har betydning for sikkerheden, fremgår.

Hvis arbejdsudstyret ikke er beregnet til løft af personer, skal dette, hvis der er mulighed for at tage fejl, angives ved passende og tydelig skiltning.

3.2.3. Fastinstalleret arbejdsudstyr skal være installeret således, at risikoen mindskes for, at byrderne:

- a) rammer arbejdstagerne
- b) utilsigtet foretager farlige bevægelser eller falder ned, eller
- c) utilsigtet frigøres.

3.2.4. Maskiner, der anvendes til løft eller flytning af arbejdstagere, skal være konstrueret således,

- a) at man ved hjælp af passende anordninger forhindrer nedstyrtning af kabine, kurv eller lignende, når en sådan findes
- b) at man undgår risiko for, at brugeren kan falde ud af kabine, kurv eller lignende, når en sådan findes
- c) at man undgår risiko for, at brugeren kvæstes, fastklemmes eller stødes især som følge af utilsigtet kontakt med genstande
- d) at personer, der er lukket inde i kabine, kurv eller lignende, ikke i tilfælde af uheld udsættes for farer, og således at de i givet fald kan frigøres.

Hvis det på grund af arbejdsstedet eller højdeforskellen ikke er muligt ved hjælp af en særlig anordning at undgå de i litra a) omhandlede risici, skal der anvendes et kabel med forhøjet sikkerhedsfaktor, og dette skal kontrolleres hver arbejdsdag.

BILAG II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE ANVENDELSE AF DET I ARTIKEL 4, STK. 3, OMHANDLEDE ARBEJDSUDSTYR

Indledende bemærkning

Dette bilag gælder under overholdelse af bestemmelserne i nærværende direktiv, og når de respektive risici foreligger i forbindelse med det pågældende arbejdsudstyr.

1. Generelle bestemmelser gældende for alt arbejdsudstyr

1.1. Arbejdsudstyr skal installeres, indrettes og anvendes på en sådan måde, at risici for brugere af arbejdsudstyret og andre arbejdstagere mindskes, f.eks. ved at sikre, at der er tilstrækkelig plads mellem arbejdsudstyrets mobile dele og faste eller mobile dele i nærheden, og således at enhver form for energi og alle stoffer, der anvendes eller produceres, kan tilføres eller udtages på en sikker måde.

1.2. Opstilling og demontering af arbejdsudstyr skal foregå på en sikker måde, og især skal eventuelle anvisninger fra fabrikanternes side følges.

1.3. Arbejdsudstyr, der under brugen kan rammes af lynnedslag, skal ved hjælp af passende anordninger eller foran staltninger være beskyttet mod følgerne af lynnedslag.

2. Bestemmelser vedrørende anvendelse af mobilt arbejdsudstyr, herunder selvkørende udstyr

2.1. Selvkørende arbejdsudstyr må kun føres af arbejdstagere, der har modtaget passende oplæring i sikker kørsel med sådant udstyr.

2.2. Hvis en enhed af mobilt arbejdsudstyr bevæger sig i et arbejdsområde, skal der udarbejdes passende færdselsregler, og disse skal følges.

2.3. Der skal træffes foranstaltninger i forbindelse med arbejdets tilrettelæggelse, således at det undgås, at gående arbejdstagere befinder sig i samme område som selvkørende arbejdsudstyr.

Hvis det er nødvendigt for en hensigtsmæssig udførelse af arbejdet, at der er gående arbejdstagere til stede, skal der træffes passende foranstaltninger for at undgå, at de kommer til skade.

2.4. Transport af arbejdstagere på mekanisk drevet mobilt arbejdsudstyr må kun finde sted, hvis arbejdstagerne er anbragt på pladser, der er sikre og er beregnet til sådan transport. Hvis der skal udføres arbejde under kørslen, skal hastigheden om nødvendigt tilpasses.

2.5. Mobilt arbejdsudstyr med forbrændingsmotor må kun anvendes i arbejdsområder, hvis det er sikret, at der i tilstrækkeligt omfang er luft til stede, der ikke indebærer nogen risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

3. Bestemmelser vedrørende arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder

3.1. Generelt

3.1.1. Demonterbart eller mobilt arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder, skal anvendes således, at det sikres, at dette arbejdsudstyr under alle påregnelige forhold er stabilt under brugen under hensyntagen til underlagets art.

3.1.2. Løft af personer må kun foretages med arbejdsudstyr og tilbehør, der er beregnet til dette formål.

Med forbehold af artikel 5 i direktiv 89/391/EØF kan der undtagelsesvis til dette formål anvendes udstyr, der ikke er beregnet til løft af personer, såfremt der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis vedrørende passende kontrol.

Når der er arbejdstagere til stede på arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder, skal betjeningspladsen hele tiden være bemandet. De arbejdstagere, der løftes, skal være i besiddelse af et sikkert kommunikationsmiddel. Det skal sikres, at de pågældende arbejdstagere kan evakueres i en faresituation.

3.1.3. Der skal træffes foranstaltninger for at sikre, at arbejdstagere ikke opholder sig under ophængte byrder, medmindre et sådant ophold er nødvendigt for en hensigtsmæssig udførelse af arbejdet.

Byrder må ikke føres hen over arbejdsområder, hvor der normalt opholder sig arbejdstagere, hvis disse områder ikke er beskyttede.

Hvis dette imidlertid er nødvendigt for en hensigtsmæssig udførelse af arbejdet, skal der fastlægges og anvendes passende procedurer.

3.1.4. Hejse- og løftetilbehør skal vælges, så det passer til de byrder, der skal håndteres, til gribepunkter, til anhugnings grej og til vejrforhold, og under hensyntagen til, hvorledes ophængningen i stropper fungerer og anvendes. Aggregater omfattende forskelligt løftetilbehør skal, hvis det ikke demonteres efter anvendelsen, mærkes tydeligt, således at brugeren får oplysninger om de tekniske egenskaber.

3.1.5. Hejse- og løftetilbehør skal opbevares på en måde, der sikrer, at det ikke beskadiges eller ødelægges.

3.2. Arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder

3.2.1. Hvis to eller flere enheder af arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, installeres eller monteres på et arbejdssted på en sådan måde, at deres arbejdsfelter overlapper hinanden, skal der træffes passende foranstaltninger for at undgå, at forskellige byrder eller forskellige dele af arbejdsudstyr støder mod hinanden.

3.2.2. Når mobilt arbejdsudstyr anvendes til løft af ikke-styrede byrder, skal der træffes foranstaltninger for at undgå, at udstyret kan vippe eller vælte samt, hvis det er relevant, at det kan forskubbe sig eller glide. Det skal kontrolleres, at disse foranstaltninger virker efter hensigten.

3.2.3. Hvis operatøren af arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, ikke er i stand til, hverken direkte eller ved hjælp af hjælpeanordninger, der giver ham de fornødne informationer, at observere hele byrdens bevægelsesbane, skal han assisteres af en signalgivende person, og arbejdet skal tilrettelægges således, at man undgår kollisioner, der kan bringe arbejdstagerne i fare.

3.2.4. Arbejdet skal tilrettelægges således, at en arbejdstager under fuld sikkerhed kan fastgøre eller løsne en byrde ved håndkraft, idet den pågældende arbejdstager navnlig skal bevare den direkte eller indirekte kontrol over operationen.

3.2.5. Alle løfteoperationer skal planlægges korrekt, overvåges på passende måde og udføres med henblik på at beskytte arbejdstagernes sikkerhed.

Især hvis en byrde skal løftes samtidig af to eller flere enheder af arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, skal der fastlægges og anvendes en arbejdsprocedure, således at der sikres en hensigtsmæssig koordinering af operatørerne imellem.

3.2.6. Hvis arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, ikke kan holde fast på disse byrder ved helt eller delvist energisvigt, skal der træffes passende foranstaltninger for at hindre, at arbejdstagerne udsættes for risici som følge heraf.

Ophængte byrder skal hele tiden være under opsyn, medmindre adgangen til det farlige område er spærret, og byrden er ophængt og fastholdt på fuldt betryggende måde.

3.2.7. Udendørs brug af arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, skal afbrydes med det samme, hvis de meteorologiske forhold bliver så dårlige, at det går ud over funktionssikkerheden, og arbejdstagerne således udsættes for risici. Der skal træffes passende beskyttelsesforanstaltninger, især til sikring af arbejdsudstyret mod væltning, for at forhindre, at arbejdstagerne udsættes for risici.

4. Bestemmelser for brug af arbejdsudstyr, der stilles til rådighed til midlertidigt arbejde i højden

4.1. Generelle bestemmelser

4.1.1. Kan midlertidigt arbejde i højden ikke under anvendelse af bestemmelserne i artikel 6 i direktiv 89/391/EØF og artikel 3 i nærværende direktiv udføres sikkert og under ergonomisk hensigtsmæssige forhold fra et passende underlag, vælges det arbejdsudstyr, som bedst garanterer og opretholder sikre arbejdsvilkår. Foranstaltninger til kollektiv beskyttelse skal gå forud for foranstaltninger til individuel beskyttelse. Arbejdsudstyret skal være dimensioneret under hensyn til arbejdets karakter, således at det kan modstå forudsigelige påvirkninger, og således at arbejdstagerne kan færdes i sikkerhed.

Valget af den mest hensigtsmæssige type adgangsvej til midlertidige arbejdsplatforme i højden foretages under hensyn til, hvor ofte og i hvor lang tid adgangsvejen skal bruges, og hvor højt den skal kunne nå op. Den valgte type adgangsvej skal kunne bruges til evakuering i tilfælde af overhængende fare. Passagen fra adgangsveje til og fra arbejdsplatforme, dæk eller gangbroer må ikke frembyde yderligere faldrisici.

4.1.2. Brug af stige som arbejdsplatform til udførelse af arbejde i højden skal begrænses til situationer, hvor det under hensyntagen til punkt 4.1.1 ikke vil være hensigtsmæssigt at bruge andet, mere sikkert arbejdsudstyr, fordi risikoen er så ringe, og enten fordi brugen er kortvarig, eller fordi der foreligger eksisterende begrænsninger på arbejds stedet, som arbejdsgiveren ikke kan ændre.

4.1.3. Brug af rebunderstøttet arbejdsudstyr (rapelling) må kun anvendes under omstændigheder, hvor arbejdet ifølge risikovurderingen kan udføres sikkert, og hvor brugen af andet, mere sikkert arbejdsudstyr ikke er hensigtsmæssig.

På baggrund af risikovurderingen og især under hensyn til arbejdets varighed og de ergonomiske begrænsninger skal der være en passende indrettet stol.

4.1.4. Under hensyn til den type arbejdsudstyr, der vælges på baggrund af ovenstående, fastlægges det, hvilke forholds regler der bedst kan minimere de risici, arbejdstagerne udsættes for, når de bruger denne type udstyr. Om nødvendigt installeres der anordninger til sikring mod fald. Disse anordninger skal være indrettet på en sådan måde og have den fornødne styrke til, at de kan hindre eller standse fald fra højder og så vidt muligt forebygge, at arbejdstagerne kommer til skade. De kollektive faldsikringsanordninger må kun være gennembrudt på steder med adgang til og fra stiger eller trapper.

4.1.5. Når det i forbindelse med udførelsen af en særlig arbejdsopgave er nødvendigt midlertidigt at fjerne en kollektiv faldsikringsanordning, træffes der til erstatning herfor andre effektive sikkerhedsforanstaltninger. Arbejdet må ikke udføres, før disse foranstaltninger er truffet. Når den særlige arbejdsopgave er afsluttet endeligt eller midlertidigt, genetableres den kollektive faldsikringsanordning.

4.1.6. Midlertidigt arbejde i højden må kun udføres, når vejrforholdene ikke udgør en risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

4.2. Særlige bestemmelser for brug af stiger

4.2.1. Stiger skal opstilles på en sådan måde, at deres stabilitet er sikret under brugen. Løse stiger skal støtte på et stabilt, bæredygtigt, fast underlag af passende størrelse, så trinene er i vandret position. Hængestiger skal fastgøres forsvarligt, og, bortset fra rebstiger, således at de ikke kan forskubbe sig og svingninger undgås.

4.2.2. Løse stiger skal sikres mod udskridning under brug, enten ved at vangerne fastgøres foroven eller forneden eller ved hjælp af en skridsikker anordning eller på en anden, lige så effektiv måde. Adgangsstiger skal være tilstrækkeligt meget højere end adgangsniveauet, medmindre der er et andet sikkert holdepunkt. Stiger bestående af flere sektioner og skydestiger skal bruges på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at de forskellige elementer ikke kan bevæge sig i forhold til hinanden under brugen. Mobile stiger skal sikres inden ibrugtagning.

4.2.3. Stiger skal bruges således, at arbejdstageren til enhver tid har et sikkert støttepunkt og et sikkert holdepunkt til rådighed. Navnlig skal arbejdstageren have et sikkert holdepunkt, selv om han bærer noget i hånden, medens han befinder sig på en stige.

4.3. Særlige bestemmelser for brug af stilladser

4.3.1. Såfremt der ikke foreligger en konstruktionsberegning for det valgte stillads, eller hvis konstruktionsberegningen ikke indeholder nogen specifikation over de påtænkte opstillinger, skal der foretages en styrke- og stabilitets beregning, medmindre stilladset er samlet i en standardopstilling, som er alment anerkendt.

4.3.2. En sagkyndig person skal under hensyn til kompleksiteten af det valgte stillads udarbejde en vejledning i opstilling, nedtagning og brug. Vejledningen kan være en standardvejledning suppleret med oplysninger om særlige detaljer vedrørende det konkrete stillads.

4.3.3. Stilladsets understøttende elementer skal være sikret mod udskridning, enten ved fastgørelse til underlaget eller ved hjælp af en skridsikker anordning eller en anden, lige så effektiv metode, og det bærende underlag skal have en tilstrækkelig bæreevne. Stilladset skal være stabilt. Under udførelse af arbejde i højden skal rullestilladser være forsynet med passende anordninger, som forhindrer utilsigtet bevægelse.

4.3.4. Stilladsdækkenes dimensioner, form og placering skal være hensigtsmæssig i forhold til arbejdets art, være afpasset efter den belastning, de udsættes for, og sikre, at arbejdstagerne kan færdes sikkert. Stilladsdæk skal monteres således, at elementerne ikke kan forskubbe sig ved normal brug. Der må ikke være uforsvarlige mellemrum mellem dækkenes elementer og de vertikalt placerede kollektive faldsikringsanordninger.

4.3.5. Når dele af et stillads ikke er i brugsklar stand, f.eks. i forbindelse med opstilling, nedtagning eller ændring, opsættes der generelle advarselssignaler i overensstemmelse med de nationale forskrifter, som medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af Rådets direktiv 92/58/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (niende særdirktiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (1), og disse dele afspærres fysisk for at forhindre adgang til farezonen.

4.3.6. Stilladser må kun opstilles, nedtages eller ændres i større omfang under ledelse af en sagkyndig person og af arbejdstagere, der har modtaget en særlig, fyldestgørende oplæring i de påtænkte operationer, hvorved der tages hensyn til de specifikke risici i artikel 9, navnlig for så vidt angår:

- a) forståelse af opstillings-, nedtagnings- og ændringsvejledningen for de pågældende stilladser
- b) sikkerhed under opstilling, nedtagning og ændring af de pågældende stilladser
- c) foranstaltninger til forebyggelse af risikoen for, at personer eller genstande styrter ned
- d) sikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af ændringer i vejrforholdene, som kunne bringe de pågældende stilladseres sikkerhed i fare
- e) tilladte belastningsforhold
- f) andre risici i forbindelse med ovennævnte opstilling, nedtagning og ændring.

Den person, der leder arbejdet, og de berørte arbejdstagere skal råde over den opstillings- og nedtagningsvej ledning, som er omhandlet i punkt 4.3.2, herunder også alle de instruktioner, den måtte indeholde.

4.4. Særlige bestemmelser for brug af rebunderstøttet arbejdsudstyr (rapelling)

Brug af rebunderstøttet arbejdsudstyr (rapelling) skal opfylde følgende betingelser:

a) der skal bruges mindst to reb med hver sit selvstændige forankringspunkt; det ene benyttes som adgangsvej ved op- og nedfiring samt som bærereb (arbejdsreb) og det andet som sikkerhedsanordning (sikringsreb)

b) arbejdstagerne skal udstyres med og bruge en passende klatresele, som skal forbinde dem til sikringsrebet

c) arbejdsrebet skal være forsynet med en sikker klatre- og nedfiringsmekanisme og skal have et automatisk blokeringsystem, således at fald hindres, i tilfælde af at brugeren mister kontrollen over sine bevægelser.

Sikringsrebet skal være udstyret med en mobil faldsikringsanordning, der følger arbejdstagerens bevægelser

d) værktøj og andet tilbehør, der bruges af arbejdstagerne, skal være fastgjort til deres klatresele eller til deres stol eller sikret på anden passende måde

e) arbejdet skal planlægges og overvåges effektivt, således at arbejdstagerne omgående kan få hjælp, hvis der er brug for det

f) de pågældende arbejdstagere skal som foreskrevet i artikel 9 modtage en særlig fyldestgørende oplæring i udførelsen af det pågældende arbejde, især i de relevante redningsprocedurer.

Under særlige forhold kan anvendelse af et enkelt reb tillades, hvis det på baggrund af en risikovurdering kan fastslås, at anvendelse af endnu et reb ville gøre arbejdet farligere, såfremt der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis.

BILAG III

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 13)

Rådets direktiv 89/655/EØF

(EFT L 393 af 30.12.1989, s. 13)

Rådets direktiv 95/63/EF

(EFT L 335 af 30.12.1995, s. 28)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/45/EF (EFT L 195 af 19.7.2001, s. 46)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF (EUT L 165 af 27.6.2007, s. 21) Kun for så vidt angår henvisningen til direktiv 89/655/EØF i artikel 3, nr. 3)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 13)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
89/655/EØF	31. december 1992
95/63/EF	4. december 1998
2001/45/EF	19. juli 2004 (*)
2007/30/EF	31. december 2012

(*) Medlemsstaterne kan i forbindelse med anvendelsen af punkt 4 i bilag II til direktiv 89/655/EØF benytte sig af en overgangsperiode på højst to år fra den 19. juli 2004 for at tage hensyn til de forskellige forhold, der er forbundet med navnlig små og mellemstore virksomheders praktiske anvendelse af direktiv 2001/45/EF.

BILAG IV

Sammenligningstabel

Direktiv 89/655/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 4a, stk. 1	Artikel 5, stk. 1

Artikel 4a, stk. 2, første og andet led	Artikel 5, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 4a, stk. 3	Artikel 5, stk. 3
Artikel 4a, stk. 4	Artikel 5, stk. 4
Artikel 5, første og andet led	Artikel 6, litra a) og b)
Artikel 5a	Artikel 7
Artikel 6, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 6, stk. 2, første afsnit, første, andet og tredje led Artikel 6, stk. 2, andet afsnit	Artikel 8, stk. 2, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 6, stk. 3	Artikel 8, stk. 2, andet afsnit
Artikel 7, første led	Artikel 8, stk. 3
Artikel 7, andet led	Artikel 9, litra a)
Artikel 8	Artikel 9, litra b)
Artikel 9, stk. 1	Artikel 10
Artikel 9, stk. 2, første og andet led	Artikel 11, stk. 1
Artikel 10, stk. 1	Artikel 11, stk. 2, litra a) og b)
Artikel 10, stk. 2	—
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 11	Artikel 14
Bilag I	Artikel 15
Bilag II	Bilag I
—	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV